

[Agnete Laustsen]

teten risikerer at lide økonomisk på grund af en sådan opsparring.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Som en venlig orientering til hr. Albertsen skal jeg oplyse ham om, at hvis man helt stopper for det mere eller mindre offentligt finansierede byggeri, så vil man få det største antal nye boliger i samfundet. Jo flere boliger man bygger af de sociale eller almennyttige, eller hvad det nu er, hr. Albertsen kalder dem, jo flere statsobligationer skal der sælges. Jo højere renteniveau får vi, og jo mere invaliderer man den private byggesektor, og jo lavere boligstandard får vi i dette samfund, også for vore ældre. Så jeg kan sige, at jeg modsat hr. Albertsen er ked af, at regeringen ikke helt har stoppet de sociale boligselskaber, for hvis der er noget, der er dårligt for samfundet og for vore ældre, så er det altså, at man bliver ved med at køre løs med den uhensigtsmæssige finansiering af boliger i dette samfund.

(Kort bemærkning).

Lizzie Lichtenberg (KF):

De ældres boligproblemer, som man kalder det – skal man ikke snarere sige de ældres boligbehov – er de samme, som man hele livet igennem har haft: hvilke ønsker har man, hvilke behov skal der opfyldes? Vi taler jo om gruppen fra 60 til 90 år. Prøv at tænke tilbage på, hvad vi lavede, fra vi var 30, til vi var 60 år, fra vi nu nul år, til vi var 30 år. Alternativet til et plejehjem er ikke bare en almennyttig bolig. Det er viften af tilbud inden for hele registeret, således at man kan styrke menneskets muligheder, ung som gammel, for at vælge den boligform på det tidspunkt, man har behov for det, som passer til ens åndelige og ikke mindst fysiske habitus. Det er det, der skal skabes mulighed for.

Hr. Albertsen siger så flot, at man skærer noget væk, for man vil ikke have det. Jo, men der er så sandelig kommet noget andet i stedet, og det er, som om det ikke er gået op for socialdemokratiet, at uanset hvor få procent af befolkningen der benytter sig af det ene eller det andet tilbud i dag, så bliver der vitterlig brugt temmelig mange penge til det.

Hvis man fremskriver de beløb, ville man uanset politisk linje ikke kunne skaffe dem. Det er jo det, der er problemet, og det er ikke flot tale at erkende, at kendsgerningen er, at man ikke kan fortsætte på samme måde. Man må se at få lagt det om, således at ressourcerne udnyttes på en anden måde, og jeg tror, at de gamle, der står på tærskelen til de næste 30 år, er de bedste til at rådgive os.

(Kort bemærkning).

Albertsen (S):

Jeg tror, det er værdifuldt for os at få afklaret, hvad der i realiteten skiller os.

Regeringen har nedsat kvoten for det almennyttige byggeri med 25 pct. Så kan fru Agnete Laustsen selvfølgelig trøste sig med 300 boliger mere til denne bestemte kategori, men det er kun en promise af det, vi taler om. Hvis det trøster fru Agnete Laustsen, så må jeg sige, at jeg ikke tror, at nogen andre bliver trøstet deraf, for disse tal skal jo ses i lyset af, at økonomien i kommunerne er sådan, at der bogstavelig talt ikke er en kommune i Danmark, der i øjeblikket opfører det, man kalder kommunale folkepensionistboliger. Det vil sige, at alt nybyggeri på dette felt alene afhænger af, om det almennyttige byggeri får en tilstrækkelig stor kvota. At hr. Askjær Jørgensen ønsker det almennyttige byggeri standset totalt, undrer mig såmænd ikke på baggrund af, hvad vi i øvrigt har hørt fra hr. Askjær Jørgensen i dag.

Det, der er tale om, er at bidrage til at hjælpe de mange ældre, der bor dårligt, og det er ikke klart med 300 kollektivboliger. Tidligere på dagen var der en af kollegerne, der gjorde opmærksom på, at 88 pct. af pensionisterne bor i egen bolig. Det er den kategori, vi taler om. At der er en vifte ved siden af af kollektivboliger, beskyttede boliger, plejehjem, lette handicapboliger m.v., er alt sammen overordentlig udmærket, men det løser ikke problemerne for langt den største gruppe, den gruppe, som vi gerne skulle bidrage til kan bo i egen bolig længst muligt, eventuelt suppleret med visse omsorgsforanstaltninger, som regeringen nu altså forringer, eller kommunerne forringer – det er begge, der har ansvaret derfor – og derved vanskeliggør situationen på dette område. Det er denne diskussion, der har værdi, ikke, om man har fået 300 boliger listet ind på en an-